

то преводачътъ му е кръстилъ на български *Звънчатый Глумчо(?)*, който едвамъ веднъждъ са яви на свѣтъ и урочаса, защото издаваньето му начнѣло незаконно. —

Колкото за развезката на комедията си ний я оставихмы нарочно тъй, какъто да са извлече повече една мораль неже забавка за нашето сега май размѣтено общество; пакъ и не трѣба, хаменъ като е комедія, че открай до край да разсмива хората, какъто было угодно на нашія занесенъ *критикологъ*.

* * *

Има и друго да речемъ въ Отговоръ Г-ну Славейкову за колкото са отнася до комедията ии, именно туй, че той си позволява єще и да лъже, като са може да покаже дѣлцето ни преравяно отъ друго, оригинално творение. Тъй, споредъ него, ний смы преправили Фонъ-Визина — туй което щъше да е една смѣлостъ отъ нашъ странъ, — за да направимъ комедията си «Глезенъ Мирчо», и прилага друга лъжа на лъжата си, че ужъ и ний самы смы исповѣдали туй, когато отъ насъ не е излѣзла подобна дума. Ний толкозъ само казахмы въ предисловието на комедията си, че смы са повели отъ Фонъ-Визинова «Недороель» въ основната него-ва мысль — да, но не и въ цѣла комедія, която инакъ трѣбаше да бѫде преводъ; въ туй ще са увѣри съвѣтъ, който е чель или има случаи да чете русскыя литераторъ, пакъ и спа-